

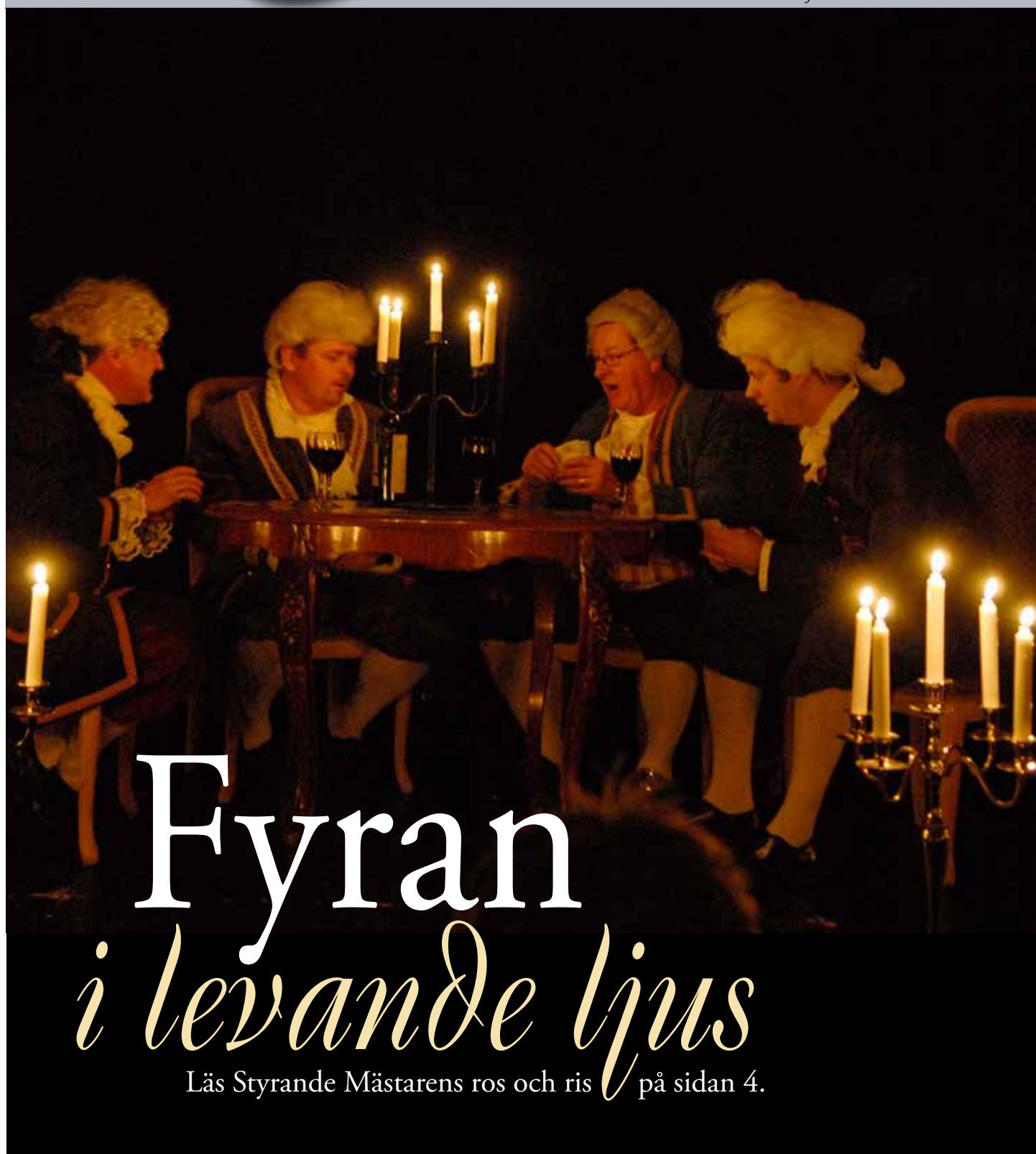

APRIL 2007

Avvisa

EN OREGELBUNDET

ÅTERKOMMANDE PUBLIKATION FRÅN DET LYSANDE SÄLLSKAPET JÖNKÖPINGS PAR BRICOLE

Fyran *i levande ljus*

Läs Styrande Mästarens ros och ris på sidan 4.

Tankar

från en kanslikansler vid styrpulpeten

Nytt år, nya tankar och nya tal – det senare dock inte som ordkonst utan i siffror. Våra lokaler i det gamla bankpalatset är alltid fyllda med olika aktiviteter men strax efter varje årsskifte blir verksamheten extra intensiv – medlemsavgiften skall aviseras och rullan utsändas. Mera arbete för flera än vad Du, min käre Broder, kan föreställa Dig.

Vad vore PB utan alla dessa ideellt arbetande krafter. Merparten arbetar i det tysta men några är ständigt närvarande. Kanslirådet, som dagligen vakar över viscardsystemet, tillser all ankommande och avgående snigelpost samtidigt som vår datoriserade registrator ansvarar för den medlemsvårdande filuppdeleningen, allt med en sådan effektivitet att man nästan kan tro att Vårt Lysande Sällskap sköter sig självt.

Kansliintendenten å sin sida vakar med daglig styrka – nästan i varje fall – över att måttlig ordning och reda råder i lokalerna. Hans id kompletteras i köksregionerna av inSPISientens, vars insatser kan medföra att Lucullibröder strax infinder sig för att återställa ordningen i köket. En oförglömlig oavsiktlig orenlighet orsakar ofta oönskat okontrollerat och omfattande os om oavslutat oätligt opus offrats.

Varför nu allt detta om kansliet? Den som någon gång läst såväl Sällskapets Statuter som våra lokala stadgar finner raskt att kanslern formellt har det övergripande ansvaret för all verksamhet på kansliet. Att vissa av dessa uppgifter av hävd kommit att fullgöras av andra föränd-

rar inte ansvaret i sak. Det är en förmån att, parallellt med att av Sällskapet hyra en eller annan "skrubb" att nyttjas för nödtvungen(?) försörjning, dagligen få uppleva glada stunder med Sällskapets talenter i form av vanliga lysande Bröder. Sångare, musikanter, gourméer (gourmander platsar inte), öl- och whiskyprovare passerar således lokalerna i revy tillsammans med gravallvarliga ämbetsmän alla dessa med ett outtalat hopp om en fortsatt lysande karriär.

Våra lokaler är inte enbart avsedda för särskilda träffar med talanggrupperna. Alla är välkomna, men särskilt de som med sig förer – ja, vad tror Du? Det är visserligen inte möjligt att garantera att lokalerna alltid är öppna, men varför inte chansa och titta upp vid något tillfälle. Kansliet är oftast bemannat fram till lunch. Vid middagstid sista torsdagen i varje månad finns Punschbröderna på plats – en löst sammansatt grupp med ett fåtal ansvariga (1 st ärtsoppkokare, 1 st punschvärmare och 1 st kaffekokare). Om Du tvekar att avsmaka ärtsoppan eftersom Du inte tror Dig känna andra PB-bröder – då är punschen det som löser alla band. Välkommen upp på kansliet med tillhörande sällskapsutrymmen!

Många förflugna idéer och en eller annan förnuftig tanke strömmar genom den heta kansliuften. Kan det finnas ett behov av en särskild PB-oas i form av ett klubbbrum med tillhörande attribut? Girar jag åt fel håll? Tyck gärna till!

LARS OSCARSSON
Styrande Kansler

DEN BACCHANALISKA KALENDERN JÖNKÖPING PAR BRICOLE

Sammanträden	2007	2008
Julfest	8.1	6.1
IV	3.2	26.1
Stora Rådet	8.2	7.2
II, Årsmöte	3.3	1.3
Akademins Högtidsdag	19.4	17.4
RGK	21.4	
VII		17.5
Vårbal	12.5	
Bellmandagen	12.8	17.8
III	29.9	27.9
IX		8.10
I	20.10	25.10
VI	4.11	2.11
V, VIII	26.11	24.11
Barbara	8.12	6.12

Kultur morgon gör mer än

För er som inte vet kan jag berätta att vi är en grupp bröder som träffas varje torsdag i Bellmansalen och äter frukost. Vi diskuterar livet i allmänhet och PB i synnerhet och varje termin gör vi dessutom en kulturresa tillsammans.

Den 17 maj förra våren bar det iväg mot Strömstad. Väl framme hälsades vi välkomna av en rödkindad och leende äggleddare lätt förklädd till Leif Thor och för att inga missförstånd ska uppstå kan jag berätta att titeln på den person som leder frukostmorgonens olika aktiviteter kallas för Äggleddare.

Vi förflyttade oss efter inkvartering till hamnen och tuffade ut på fjärden. Leif berättade traktens historiska sjöslag, mindre historiska smugglare, postens "vilohem", vikingar som kunde segla där det nu var land och mycket mera. För att inte svälta för länge förtöjde vi vid en brygga intill en bergvägg. Förtöjningen sköttes på ett sjömannamässigt sätt av den i ämnet högt erfarne sjöofficeren Lars Oscarsson. Färska räkor och bröd smakade himmelskt tillsammans med ett gott öl.

Flera tecken på vårt välbefinnande klingade ut över fjordens vattenspegel, medan resterna av vår fest försvann ner i dess djup. Regnet hopade sig över oss och övriga kulturupplevelser ansågs nödvändiga att ställa in. Vi hade trots allt sett Tordenskiölds minnessten. Kursen togs istället mot hemmahamnens brygga och efter förtöjning, urlastning och kapellöverdrag vidtog snabb förflyttning till den hemtrevliga miljön i Leifs sommarstuga.

Avisa

Ö Storgatan 6, 553 21 Jönköping
Tel 036-16 21 31, Fax 036-16 21 01
E-post: jonkoping@parbricole.se

ANSVARIG UTGIVARE: **Dan Ekström**
REDAKTION: **L-G Åkerberg, Mats Anderson, Ulf Linnman, Christer Wallinder, Erik Svensson**
TRYCK: **AlfaPrint**

Jönköpings Par Bricole

– ett sällskap sprunget ur en ny tid

Det fanns en tid i Jönköpings historia som idag betraktas som "den nya tiden". Denna nyare tid startade efter 1862 och pågick seklet ut. En period som med sitt rörligare liv och modernare impulser naturligt nog gav upphov till bland annat facksammanslutningar av olika slag, till gemensam yrkesutbildning och bevakande av delade intressen, samt inte minst till kamratlig sammanlevnad. Inom den senare kategorin grundades Det lysande sällskapet Par Bricole i Jönköping 1879.

Men vad var det som började hända mera i föreningslivet under detta halvsekel?

Ja, redan 1876 stod det klart att *Jönköpings Militärsällskap* bildades. Ett sällskap som redan från början angav att det gällde att främja god kamratanda och militär utbildning. Militärsällskapet bestod uteslutande av officerare från Jön-

köpings regemente, Jönköpings grenadiärkår och Smålands husarer, officerare som i regel var bosatta på landet och önskade en gemensam föreningslänk i tätorten. Under tiden oktober till maj träffades medlemmarna varannan månad.

Året därpå 1877 startades *Jönköpings Hantverks- och Industriidkarförening*. Redan i föreningens stadgars första paragraf skrevs det in att ändamålet var att bilda ett hållbart föreningsband mellan dåtidens hantverkare och industriidkare, samt att befrämja sina egna och inte minst de egna arbetarnas gemensamma bästa. Man förordade dessutom uppmuntran och belöning av förtjänta arbetare. Föreningen verkade också för att bygga upp ett understöd för hjälpbehövande medlemmar och deras familjer.

Par Bricole blev enligt Jönköpings Historia den tredje sammanslutningen som bildades under denna nyare tid och då som bekant 1879 och valspråket var givet i "ordning, munterhet, styrka och förtrolighet".

Medlemmarna bestod av ett 50-tal av stadens ledande män. Män som redan till stor del tillhörde det allra första ordenssällskapet i Jönköping, nämligen *Frimurarna*. Frimurarna bildades redan år 1800. Det lysande sällskapet Par Bricole i Jönköping omfattade från början endast fem grader. Enligt fullmakt inrättades emellertid ett Riddarkapitel 1884, vilket i det närmaste ledde till full utbyggnad.

Samma år som Par Bricole erhöll Riddarkapitel, stiftades *Jönköpings Juridiska Förening* på initiativ av dåvarande presidenten vid Göta Hovrätt O.W.Staël von Holstein. De grundläggande ändamålen uppges ha varit att bereda medlemmarna tillfälle till "gemensamma öfverläggningar angående lagstiftnings- och lagskipningsfrågor af mera allmänt intresse". Kravet för medlemskap var att vederbörande skulle vara jurist anställd eller verksam i domstol lydande under Göta hovrätt.

Året därpå 1885 organiserades så *Tekniska föreningen* i Jönköping. Bakgrunden lär enligt dåtidens källor ha varit ett växande behov av sam-

band mellan de många män som efterhand fick anställningar i staden med tekniska arbetsuppgifter. Dessa hade uttalat en ambition om att vidga sina förbindelser och därmed också förhoppningsvis sitt tekniska vetande och kunnande.

Nationella huvudsäten

Vi kan heller inte komma förbi det faktum att de tre statsunderstödda föreningarna *Svenska Mosskulturföreningen*, *Sveriges Allmänna Fjärderfävelsförening* och *Smålands och Hallands Handelskammare* valde att förlägga sina respektive nationella huvudsäten i Jönköping. Först av de tre var Mosskulturföreningen som inrättades i januari 1886.

Annars bör nog också *Humanistiska förbundet* nämnas som en viktig kulturell händelse när det bildades 1892. Syftet var enkelt men tämligen så ambitiöst. Här gällde det främst att upprätthålla och helst utvidga intresset för de klassiska språkens studium, men även för övriga humanistiska kunskapsgränar.

Själv fick jag som fjortonåring mig till del ett föredrag om denna sammanslutning. Detta av lektor Olsson vid Högre Allmänna Läroverket i Jönköping 1958. Lektor Olsson, som för övrigt i odygdiga och då litterärt och språkmässigt underutvecklade realskolepojkers munnar alltför ofta kallades "Spä" Denne var folkpartistisk ledamot av dåtidens Kulturnämnd och undervisade i både historia och litteratur. Vill minnas att hans föredrag om denna Humanistiska Jönköpingsorganisation mentalt förlorade mot en annan förening som grundats 1922 i en källare ute i de södra stadsdelarna och som än idag heter Jönköpings Södra IF.

Strax före sekelskiftet skulle också två andra betydande föreningar utvecklas. Dels *Sällskapet Dvalin* 1892 med uppgift att under sällskapliga former utbyta rön och iakttagelser angående händelser och skeenden i naturen, och dels *Ordenssällskapet W.F.* som allt sedan dess åtnjutit stor popularitet och då inledningsvis från den egentliga borgarklassen i staden Jönköping. Här handlar det om utvecklandet om vänskapliga förbindelser och välgörenhet.

Till sist bör också nämnas *Jönköpings Köpmannaförening* som bildades 1903 och som ju betytt en hel del för köpmannalivet i Jönköping fram till dags dato.

L-G ÅKERBERG,
Chefredaktör, S:t Sigfrids Riddare

stoppar kallelser i kuvert

Förberedelser startades inför kvällens måltid. Grill antändes, bord dukades, övriga tillbehör anrättades och snart dignade bordet med det som får oss bröder att tindra med ögonen, fukta våra strupar och brista ut i glädje.

På morgonen den 18:e regnade det fortfarande och medan Leif städade åkte vi andra en sväng till Norge och körde över nya Svinesundsbron. Tillbaka från Norgeäventyret var det dags för hemfärd. Regnet stoppade dock inte de kulturhugrande och vi anade gravkullar och stensättningar genom diset vid kulturplatsen Blomsholm. Mera synbart var statarlängan och gården med sin historia från Karolinernas tid.

Så var vi till slut åter i Jönköping där vi skiljdes åt fast beslutna att göra en ny resa vid lämpligt tillfälle ty denna resa hade varit synnerligen trevlig och upplevelserik tyckte Stig Skoglund, Ingvar Larsson, Gert Karlsson, Lars Oscarsson, Björn Lindén, Leif Thor och Jan-Eric Andersson (som även fotograferat och nedpräntat ovanstående).

Gert "Burken" Karlsson och Leif Thor på äventyr.

Den Fjärde Graden

sett från en Styrpulpet!

När bröderna i 1700-talets Stockholm vandrade till löglokalen för att vara med om den Fjärde Graden var de enda ljus som lyste upp deras tillvaro det som kom från spisarna och från oljelamporna och från dem som hade råd att hålla sig med ljus av vax och talg.

I Jönköping lystes vår stad upp av ett antal bränder som ödelade stora delar av bebyggelsen. Det bodde knappt 3000 invånare i Jönköping på 1770-talet som kippade efter andan på grund av epidemier som kolera och pest medan man i Stockholm firade den seende graden

Dukningen som kallas "Solen och dess strålar"

Teaterns Anders Ruberg på scen.

Recipiendtalare Fredrik Asp.

och tände ljus. Men inte stearinljus som många tycks tro. Stearinljusen började tillverkas i Frankrike så sent som 1830.

Det var sannerligen mörkt på 1700-talet och det är kanske därför symboliken i graden blir extra stark när man börjar fundera omkring ritualens budskap som Olof Kexél skrev och som är en av våra vackraste grader. Det var därför det kändes extra spännande när jag lekte med tanken att genomföra den fjärde graden helt utan elektricitet. Vax och talgljus kunde vi inte använda eftersom dom skulle sota ner målningarna i Spegelsalens tak så därför fick vi fuska med stearinljus.

Intendenterna inhandlade 400 äkta stearinljus. Vi hade av en cateringfirma hyrt 20 femarmade kandelabrar som var tänkt att ersätta dom fem gnistrande och mäktiga kristallkronor från 1860 som hänger i Spegelsalens tak. När jag bänkade mig i den vackra salen kände jag faktiskt för första gången på många år en viss oro över vad jag ställt till med. Teatern spelade i dunkel, recipienderna vandrade i dunkel, kören och musiken hördes men vi såg dom inte men vi fick ändå en aning om hur det faktiskt var en gång.

Måltidskalaset blev en av de vackraste som vi upplevt. Ett runt honnörsbord var placerat i mitten och sedan hade Providören Roger Blomquist placerat "Ljusstrålar" i form av bord som utgick från "solen". Kandelabrarna var magnifika i denna dukning. Det är i ögonblick

Tomma stolar framför podiet bebädar recipiendernas analkande.

som dessa det är svårt att hålla tårar av lycka borta. GRÄNSLÖST VACKERT!

Jag ska inte avslöja något mer från denna strålände vackra ljusets högtid som jag hoppas har kommit för att stanna. Från min styrpulpet har jag bara en enda önskan – De bröder som inte vill visa respekt för ljusets symbolik och för vårt kulturarv bör nog stanna hemma nästa gång, eller åtminstone stänga av mobiltelefonerna och ta sig en funderare över de pelare som vårt sällskap grundar sig på, nämligen Ordning, Styrka, Munterhet och Förtrolighet. Vi är ljus, men vi är olika sorts ljus. Vi har med andra ord olika förmågor. En del av oss är praktiskt lagda, andra har förmågan att tänka klart, att räkna ut

Recipienderna Mikael Bohman (piano) och Lars "Lisa" Andersson (saxofon) tackade med ett rivigt jazznummer.

Recipienderna är på plats.

saker, att komma på nya saker. En del har förmåga att bevara och samla, att föra det gamla vidare. En del har lätt för att roa och en del är bra på att lyssna. Alla finns vi här för att lysa upp vår tillvaro. Ingen är utan värde. Alla bär på ett ljus. Därför bör vi också visa alla dessa strålande stjärnor och talanger respekt när dom lyser upp vår tillvaro på olika sätt. Den Fjärde Graden blev en oförglömlig kväll på många sätt tack vare alla er som kom och visade respekt för våra traditioner. Ibland känns ETT år väldigt långt när man längtar efter nåt så fint som den Fjärde Graden år 2008.

DAN EKSTRÖM

Recipiender

Grad V 27 november 2006

Christer Aceby, Torgny Bergström, Fredrik Brännström, Ola Carlstein, Håkan Fleischer, Jonny Holgersson, Björn Hellqvist, Per Johansson, Sune Johansson, Johan Klaesson, Henrik Kullberg, Jan Källman, Carl-Johan Lindell, Thomas Linder, Bert Norlin, Carl Ritzén, Staffan Schygge, Oliver Seifert, Michael Sternaldalen, Göran Strandheim, Klaus Timman, Magnus Törnwall.

Grad VIII 27 november 2006

Per Brander, Kent Kienninger, Egon Larsson, Arne Levén, Rune Pettersson.

Grad I 9 december 2006

Erik Kylberg, Lennart Landh, Håkan Arthursson, Raine Borg, Peter Almquist, Andreas Brun Hansen, Hans Hedström, Bernt Legersjö, Gunnar Masthagen, Thomas Lindblad, Peter Nelzén, Claes Göran Axelsson, Carl-Gustav Atterdahl, Kent Fransson, Calle Jörninge, Göran Karlsson, Thomas Hertzman, Henrik Mählberg, Sven Hall, Michael Senke, Lars Uhlin, Tomas Lundberg.

Grad IV 3 februari 2007

Lars Andersson, Patrik Andersson, Fredrik Asp, Ulf Bergkvist, Mikael Boman, Johan Eskengren, Göran Fransson, Per Gemheden, Niclas Granstrand, Jesper Göransson, Mattias Järved, Jan Magnusson, Christer Morheden, Stefan Möller, Per Sandberg, Anders Schönberg, Christer Thorsson.

Grad II 4 mars 2007

Carl-Gustaf Atterdal, Raine Borg, Kent Fransson, Sven Hall, Anders Brun Hansen, Calle Jörninge, Göran Karlsson, C-G Axelsson, Marcus Larsson, Håkan Arthursson, Peter Nelzén, Tomas Lundberg, Erik Kylberg, Dan Jonsson, Henrik Mählberg, Krister Joelson, Anders W. Mårtensson, Sven Åke Nilsson, Hans Hedström, Erik Timén, Bernt Legersjö, Thomas Lönblad.

BREV FRÅN LÄSARNA:

En Jubelkommendör tar till pennan

Det var då det började. På Restaurang Hasselbacken, på Djurgården i Stockholm, den 15 maj 1953, kl. 5.15 eftermiddagen, alltså för nästan exakt 54 år sedan. Jag hade blivit invald i det Lysande Sällskapet Par Bricole på rekommendation av tvenne faddrar, båda väl förtrogna med de förehavanden och statuter som kännetecknade detta illustra sällskap. Jag hade visserligen sedan ett par år från annat håll viss erfarenhet av ordenslivet genom nämnda faddrar, men de försäkrade att det här, det var något helt annat.

Vad jag som recipient denna eftermiddag och kväll fick vara med om i den rikt dekorerade restauranglokalen, som abonnerats för dagen av PB, överträffade stort mina förväntningar. Det var annorlunda! Ja, ni har säkert alla översvallats av samma känslor, inte minst ni, som gjort er debut här i Jönköpings Par Bricole. Mig passade detta perfekt! I synnerhet just då.

Jag hade hunnit bli 27 år, var gift sedan knappa två år, hade helt bytt yrkesbana från att vara signalist i Flygvapnet, följt av ett civilt mellan-spel i flygledningen på Bromma till ett volontär-jobb i en känd reklambyrå i staden. Här kunde slumrande fantasi och kreativitet börja ta form och få utlopp.

Så kom då vid den tiden PB och Bellman in i bilden. Det tillskott av sann glädje och munterhet, som jag därigenom kom att uppleva under de många logebesöken och min succes-

siva befordran de följande sju åren inom PB Stockholm, blev en oskattbar stimulans. Jag blev mäktigt imponerad av vad förmågor ur de egna leden, bröder, unga som gamla, ur helt skilda yrkesgrupper, lyckades prestera i form av sång, musik och teater för att inte glömma alla de som med glans och färdighet utförde sina skilda ämbetsåligganden. Hur härligt kändes det inte, att på somrarna få vandra ut tillsammans med bröderna till Djurgårdlandet, och delta i sångarhyllningen framför Bellmans festen 1864 i Ny Illustrerad Tidning. *"En stor del af Par Bricol samlades mot slutet vid bysten, och Ordens ståtliga sångchör uppstämde äfven några af skaldens stycken, hvilket genom ombytte af klångfärg skänkte festen ett ytterligare behag."*

Jag sa sju år. Men sen då? Jag hade under tiden vuxit ur reklamjobbet och fått chansen utvecklas i ett företag med internationell koppling. Lyckan stod mig bi och jag blev utsänd att verka några år i Italien. Underbara år! I ett underbart land, där jag fick *"Arbeta nitiskt och Bacchus rätt dyrka!"*, som vi brukar sjunga i vår kära Kommendörsvisa.

Jag försökte styra mina resor till hemlandet så, att de skulle sammanfalla med en och annan gradgivning på Grand Hotel, där PB hade sina flesta framträdanden. Ibland lyckades detta bra, vilket hjälpte mig att avancera till 7:e graden. Efter tre år flyttade jag och hela familjen, hustru och två barn, åter till Sverige men det blev en kort sejour! Ett år bara. Nya utlandsuppdrag väntade, nu i Genève, sjutton år fram till 1980. Tillfällena att besöka Moderlogen blev tyvärr inte lika frekventa som tidigare, men jag fick i alla fall glädjen att 1978 under högtidliga former få motta tecknet på att hela 25 år hade förflutit från den dag jag första gången inträdde i vårt lysande förbund. Vart hade tiden tagit vägen? Så frågar sig säkert alla de bröder, som mottagit värdigheten att nämnas Hederskommendör.

Jag hann faktiskt med ett annat stort evenemang i PB:s regi innan jag och familjen på nytt etablerade oss i Sverige. Firandet av Par Bricole 200 år med en stor Galaafon på Berns Salonger, 29 september 1979.

Jag hade under de där 25 långa åren inte bidragit med något alls annat än års- och gradavgifter och kostnader för ett antal måltider. Jag hade egentligen bara varit mottagare. Jag fick likväl alltmer ökad insyn i Sällskapet, steg i graderna och bekom en och annan medalj. Nu stod jag här igen, 1980, i Sverige, en Konung Magnus Riddarebroder. Vi hade hittat ett sött hus i Habo kommun, norr om Jönköping. Jag letade efter och fann bra uppdrag med internationell anknytning för framtiden, men också efter något annat! Par Bricole. Jag stod inför en omställning till ett land, som verkade så annorlunda det, som jag tjugo år tidigare lämnat. Jag behövde en rejäl kick, en sån som jag erfor vid min första bekantskap med sällskapet.

Tillfälle att ta igen

Jag behövde inte gå över ån efter vatten. Det Lysande Sällskapet Jönköpings Par Bricole låg ju alldeles nästgårds. En kick blev det och det från första ögonblicket jag bekantade mig med brödrakretsen i den småländska metropolen. Jag fick nu tillfälle att ta igen vad jag förlorat av den sanna bricolistiska glädjen, som orsakats av min långa vistelse utomlands. Jag smittades snabbt av den entusiasm som rädde inom talanggrupperna och imponerades av vad de tillsammans med de Styrande och alla andra briljanta ämbetsmännen kunde åstadkomma, år efter år. Under tjugosex år har jag nu haft den synnerliga glädjen att få följa hur Jönköpings Par Bricole utvecklats till någonting stort. Något som många refererar till. Något som så många längtar till. Jag är lycklig över att jag själv också under några härliga år fick glädjen att som CM bidra med en smula underhållning.

När jag ser tillbaka på mina femtiofyra PB-år, idag med en vacker kraschan, som pryder mitt bröst, tecken på att jag innehar värdigheten som Jubelkommendör, så är det faktiskt så, att jag nog först under den sista hälften av dem på riktigt upplevt vad som sägs vara detta Sällskaps huvudsakliga föremål: *Inbördes Vänskap, Aktning och Förtroende.*

I mitt liv har tillfälligheter ofta spelat in och fått stor betydelse för utgången. Jag kom 1953 att bli invald i det Lysande Sällskapet Par Bricole. Vad det också av en slump, som Par Bricole sägs betyda?

SVEN-ROBERT AHLIN
Jubelkommendör RGK

Trådlöst hemlarm
Säkert ett lika bort - tryggt ett vara hemma

Lokal partner för Västra Jönköping med omnejd
Lokal partner för Östra Jönköping med omnejd

Ulf Spånar 0771-11 12 13
Michael Spånar 0771-11 12 13

office

TOSHIBA Dokumenthantering Kopiering Fax, Printer och Scanning

www.officestore.se

Biosalongen - en riktigt bra möteslokal!

www.st.se/konferens
0771-11 12 13

KONFERENS & EVENT

PORTRÄTTET:

”Jättekul att vara ceremonimästare”

Införd tjänstefrack och insignier ger han ett militäriskt, nästan lite barskt intryck. När jag träffar honom privat över en lunchpasta, är han mer nedtonad, nästan lite tillbakadragen. PB:s ceremonimästare Hans Palmberg gillar det uppdrag som han haft i drygt tre år.

–Det är jättekul att få vara med och leda våra ceremonier, säger han. Inom PB finns tradition men också utrymme för egna infall och nytänkande. Om jag låter barsk ibland så beror det på att jag lärt mig att ljudet är oerhört viktigt. Om inte alla bröder hör vad som sägs, tappar ju ceremonierna och gradgivningarna i värde. Därför brukar jag skriva upp min egen talvolym när jag tjänstgör. Och det är många som sagt ”vad bra du hörs”. Det tar jag som en fin komplimang.

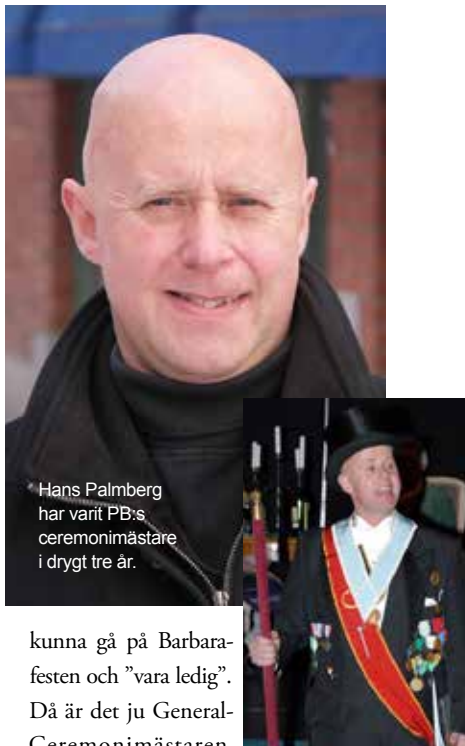
Hans Palmberg är infödd Jönköpingsbo och har varit med i Jönköpings Par Bricole sedan 1990. Han har nu nått den nionde graden.

Började i teatern

– Jag gick med i teatern redan från början och tyckte det var roligt att spela i våra traditionella stycken. Men det tog mycket tid och efter några år lämnade jag därför scenuppdragen. Sedan har jag varit ordningsman i ett antal år och för tre och ett halvt år sedan fick jag förfrågan om att bli ceremonimästare. Först tänkte jag ”klaras jag ett sådant uppdrag” men samtidigt var det ju spännande att få pröva.

– Jag gillar uppdraget och hoppas jag får vara kvar i den rollen ytterligare ett antal år. Det är alldeles lagom att tjänstgöra fyra gånger per år som ceremonimästare. För närvarande fungerar organisationen och de olika talanggrupperna inom PB väldigt bra och det underlättar givetvis för ceremonimästaren.

– Sedan ska jag inte förneka att det är skönt att

Hans Palmberg har varit PB:s ceremonimästare i drygt tre år.

kunna gå på Barbarafesten och ”vara ledig”. Då är det ju General-Ceremonimästaren som har ansvaret för att programmet flyter.

”Breda kontaktytor”

Intresset för PB ökar och antalet medlemmar i Jönköpings Par Bricole växer stadigt.

– Jag tror många uppskattar de breda kontaktytor som vi erbjuder. Vid varje gradgivning möter du nya, intressanta bröder att diskutera med. Sedan bidrar givetvis ceremonielet, kören och musiken till att det blir festligt och underhållande.

Privat arbetar Hans Palmberg med ”thet ljuvelige fluidum.”

– Jag är fältsäljare för Carlsberg i norra Småland, ett krogätt område och jag gör krogbesök i princip varje arbetsdag. Men jag har också ett kontor hemma i villan på Rosenlund, där jag sitter ibland. Förutom Carlsberg säljer jag Falcon, Tuborg, Pripps, Ramlösa och ett tiotal importerade ölsorter. Det är ett jobb som jag haft i sju år nu. Vi slåss framförallt mot konkurrenterna Spendrups och Åbro och det gäller att vara på alerten hela tiden.

Så vilket är det godaste ölet?

– Det är faktiskt svårt att säga. Vi har många bra öl i Sverige och jag uppskattar både våra egna och konkurrenternas produkter.

Började som kock

– Egentligen är jag kock och arbetade bland annat på Hotell Portalen under det glada 80-talet. Men när vår son föddes 1987, kände jag att det fick vara nog med nattarbete. Då gick jag över på försäljning, riktad mot restauranger. Så jag har aldrig släppt kontakten med krogvärlden.

– Jag är gift och vi har också en dotter som nu är 13 år.

Tidigare var Hans Palmberg en ivrig sportdykare på fritiden. Därifrån utvecklades också hans intresse för fotografering, en hobby som han fortfarande ägnar sig åt. Dessutom älskar han att resa och två dagar efter vår träff satte han sig på ett flygplan med destination Hongkong och därefter Filippinerna för tre veckors semester.

– Jag tycker också om att segla och han nyligen klarat av det första provet på vägen mot en skepparexamen. Jag har dock ingen egen båt men brukar kunna snika in mig hos goda vänner som seglar. Det är härligt att vara på sjön men det är lite trist att vi helt saknar skärgård i södra delen av Vättern.

Säger Hans Palmberg, äter upp det sista pastaröret och går iväg för att ordna alla detaljer inför sin resa.

CHRISTER WALLINDER

SAMMA DAG som förra numret av Avisa gick i tryck kom jag av en händelse att läsa en bok som handlade om Par Bricoles medlemmar 1779–1808. Boken kom ut 1903 och heter PAR BRICOLE – Från dess uppkomst intill slutet af år 1808 med personhistoriska anteckningar. Jag drog mig då till minnes L-G Åkerbergs artikel på sidan 3 där han avslutade sitt trevliga kåseri med orden ”Är övertygad om att Johan Henrik Kellgren skulle ha platsat i Det Lyssande Sällskapet Par Bricole”. Visst har redaktör Åkerberg gott omdöme och sinne för bricolister, för som ni kan se till höger fanns Kellgren faktiskt med redan från början.

DAN EKSTRÖM

194. KELLGREN, JOHAN HENRIK.

Kongl. Bibliotekarie och Gustaf III:s handsekreterare. Skriftställare. En af Svenska akademien. D. 1 dec. 1751 i Vestergötland, † 20 april 1795 i Stockholm. Han bevisade Barbarafesten 1779 och recipierade i första graden 11 jan. 1780 tillsammans med sin vän Tengström. Han hade dessförinnan varit en af deltagarna i de glada samkväm, der Bellman utförde sina komiska ordenskapitel och framstod som ett stöd för skalden i flera afseenden. Han skref ett intressant företal till Fredmans Epistlar, dat. 6 okt. 1790.

En häst på rymmen i Spegelsalen

Den sjätte januari, Trettondagen, var det dags igen. Årets höjdpunkt för PB-brödernas barn, barnbarn och andra släktingar: Julgransplundring!

Under Traktörernas säkra hand genomförs detta evenemang varje år och med ett ständigt stigande antal deltagare. Alla julgransplundringens klassiska ingredienser är på plats; julgran, dragspel, sång, dans, kaffe, pepparkakor, lussekatter, saft, godis och så de givna höjdpunkterna tomten och hästen.

Inom reklamens värld brukar man säga att om inget annat fungerar för att fånga uppmärksamheten så släng in en bild med ett barn eller en hund. Under vår kära julgransplundring gäller detsamma, men här med tomte och häst som dragplåster.

Sällan har väl fler tindrande barnaögon setts än när tomten dyker upp under balkongen. Eller när den slanka hästen kommer strax därefter. Dramaturgin når peripeti när hästen visar sig kunna såväl räkna som låta sitt vatten. Allt till ackompanjemang av jublande barnaröster och applåderande föräldrar och far- och morföräldrar.

Hästen och tomten inför tindrande barnaögon på Julfesten 6 januari 2007.

Dessförinnan har vi sett räven raska över isen, lustiga grodor, spelande musikanter, persedelvård vid enbärssnären, jungfrur på sundet och rusiga tomtegubbar. Allsången leds tryggt av Dan Ekström och Anders Ruberg, även om tonarten ibland diskuteras mellan scen och parkett. Äldre bröder syns härligt rosiga dansa sig svettiga kring granen och allting avslutas med en imponerande raket.

Så ska det låta när julen dansas ut.

Tack och Klang!

ULF LINNMAN

Barbara

De styrande på podiet.

Ovan: En till synes nöjd och tillfreds Pär Malmvall i vimlet inför Barbarahögtiden.

Till vänster: Medaljkommitténs nye ordförande Lars Jönsson i 1700-talsdräkt betraktar hur det gick till på Ingemar Bomans tid.

Vår duktiga bleckbläsensamble.

Hederskommendörer efter 25 år. Under överinseende av Andre Generalordningsman Anders Rehnqvist t.v. därefter Hederskommendörerna Kent Käll, Jan Fåhrens, Pehr Ejmfors, Björn Lindén, Per Anders Johansson, Lars Boll och Per-Olof Kallings.